

سیاستمداران در کدام گروه قرار می‌گیرند؟

بحران‌های ناخوابسته‌ای صحنه سیاسی کشور را فرا گرفت، با این حال به دلیل رسا نبودن معنا و واژه‌های متداول در بیان عملکرد گروه‌ها، به ویژه پس از روی کار آمدن دولت احمدی‌نژاد، تقسیم‌بندی جناح‌های سیاسی بار دیگر دچار تغییر و تحول شد.

پس از دوم خرداد ۱۳۷۶ محافظه‌کارانی که تاب تحمل پیروزی اصلاح‌طلبان را نداشتند، به عناوین گوناگون به مبارزه مدنی علیه رقیب خود پرداختند و از تمامی امکانات، ابزارها و رسانه‌های خود برای ضعیف نشان دادن دولت خاتمی استفاده کردند که به دلیل عدم برخورد جدی خاتمی با منتقدان راست‌گرای خود، زمزمه اختلاف و دو دسته‌گی در جریان اصلاحات بالا گرفت که سرانجام منجر به تدوین ایده «عبور از خاتمی» شد. از طرف دیگر مخالفان خاتمی هم با پروژه‌های مختلف چوب لای چرخ دولت گذاشتند تا عملاً زمینه‌های لازم را برای تغییر دولت فراهم کرده و ادبیات و گفتمان تازه‌ای از سیاست را در عرصه عمومی جامعه رواج دهند.

این چنین بود که دولت هشت‌ساله خاتمی در انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۴ در عین ناباوری و در حالیکه تصور همگان بر پیروزی هاشمی رفسنجانی بود، نام محمود احمدی‌نژاد را به عنوان پیروز این انتخابات اعلام کرد تا عصر تازه‌ای از معاملات قدرت در کشور رقم بخورد.

محمود احمدی‌نژاد که با پیروزی آبادگران در انتخابات شوراهای شهر و روستا کلید اداره شهر تهران را از آنان تحویل گرفت، با نوع جدید از گفتمان سیاسی که در محافل سیاسی به «پوپولیستی» مشهور شد، توانست زودتر از آنچه که انتظار می‌رفت به درون مردم عامه نفوذ کند و با محور قرار دادن گفتمان عدالت‌طلبانه و مقابله با مافیای قدرت در کشور، نوع و شکل تازه‌ای از قدرت و دولت را به وجود آورد.

اگرچه که دولت احمدی‌نژاد نیز مانند دولت‌های گذشته نقاط قوت و ضعف زیادی دارد، با این وجود او از ظرفیت و پتانسیل لازم برای سوار شدن بر

جامعه روحانیت مبارز، مجمع روحانیون مبارز، راست، چپ، اصول‌گرا، اصلاح‌طلب، خودی و غیر خودی واژه‌هایی هستند که در طول ۳۰ سال گذشته بیشتر شاخص و نشانگر تشخیص گروه‌ها و احزاب سیاسی از یکدیگر بوده‌اند.

تحول و تغییرات ادبیات و گفتمان سیاسی جناح‌ها در طول سال‌های گذشته امری بدیهی و رایج بوده که هزارچندگاهی به دلیل موج بودن دیدگاه‌ها و مواضع جریان‌های سیاسی رخ می‌دهد، اما بدون شک پس از برگزاری انتخابات پر حرف و حدیث ریاست جمهوری در خردادماه سال گذشته می‌توان نوع جدیدی از ترکیب جناح‌بندی‌های متداول را در عرصه سیاسی کشور مشاهده کرد.

اگر تا دیروز صحنه اصلی رقابت در انتخابات را اصول‌گرایان و اصلاح‌طلبان تشکیل می‌دادند، امروز و در حالیکه بسترهای مناسب برای ادامه فعالیت اصلاح‌طلبان فراهم نیست، دیگر به سختی می‌توان آنها را در یکی از اضلاع اصلی قدرت جا داد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی و جابجایی در قدرت به تدریج دو گروه از روحانیون پرنفوذ و محافظه‌کار که بعداً با عنوان «جامعه روحانیت مبارز» و «مجمع روحانیون مبارز» نامیده شدند، سکاندار اداره امور کشور شدند تا اینکه پس از افت و خیزهای فراوان و به دلیل جامع نبودن معنا و مفهوم واژه‌های احزاب، نوع دیگری از ادبیات سیاسی جانشین واژه‌های «راست» و «چپ» شد: اصول‌گرا و اصلاح‌طلب.

تقسیم‌بندی جریان‌های سیاسی کشور به دو دسته اصول‌گرایان و اصلاح‌طلبان پس از پیروزی سید محمد خاتمی در انتخابات خرداد ۱۳۷۶ بیشتر شیوع یافت و هر شخص یا مقام مسئولی که دیدگاه اسلامی داشت در زمره گروه دوم قرار می‌گرفت و کسانی که از وضعیت موجود راضی بوده و به اصول و ارزش‌ها نیز اعتقاد داشتند، بر صدر گروه اول می‌نشستند.

اگرچه در طول دوران اصلاحات به دلیل افراط و تفریط‌های صورت گرفته توسط جریان‌های سیاسی،

جناح‌بندی‌های سیاسی جدید پس از انتخابات

تقسیم جریان‌های سیاسی به دو گروه اصول‌گرا و اصلاح‌طلب در حال حاضر متناسب با فعالیت‌ها و اقدامات آنها نیست

انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۸ معادلات قدرت و آرایش نیروهای سیاسی را به هم ریخت

پس از اعلام نتایج انتخابات و اعلام نام محمود احمدی‌نژاد به عنوان پیروز این انتخابات صحنه سیاسی کشور دچار بحران ناخوابه‌ای شد که دلیل اصلی آن رواج یافتن شائبه تقلب در انتخابات بود. به خیابان آمدن مردم و طرفداری کاندیداها و نزاع جریان‌های سیاسی که متأسفانه منجر به کشته شدن شماری از هموطنانمان شد، صحنه‌های تلخ و عبرت‌آموزی را به وجود آورد که پس از گذشت یک سال از این بحران شعله‌های آن هنوز به صورت کامل فروکش نکرده است.

انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۸ اگرچه با تلخی‌های فراوان برگزار شد، با این همه بعد از مشخص شدن نتایج و تثبیت قدرت احمدی‌نژاد با پیامد و نتیجه همراه شد: **تغییر گفتمان و جناح‌بندی سیاسی.**

همانطور که در ابتدای نوشتار اشاره شد، پس از پایان انتخابات ریاست جمهوری در سال گذشته و پیامدهای ناشی از آن مانند به حاشیه رفتن اصلاح‌طلبان و زندانی شدن برخی از سران آنها دیگر شانس برای ادامه فعالیت جناح اصلاح‌طلب باقی نمانده و اصول‌گرایان داعیه‌دار اصلی قدرت در کشور شده‌اند. از این رو دیگر نمی‌توان مانند گذشته برای بیان شاخص‌های عملکرد دولت یا جریان‌های سیاسی از گفتمان سابق یا همان تقسیم‌بندی اصول‌گرا و اصلاح‌طلب استفاده کرد، زیرا در نبود یک ضلع قدرت که همان اصلاح‌طلبان است، دیگر این تقسیم‌بندی چندان سختی با معادلات قدرت ندارد.

برای جا افتادن واژه‌های جدید یا شکل‌گیری جریان‌های سیاسی تازه در کشور باید به نوع عملکرد، بینش، رفتار، موضع‌گیری، عقبه سیاسی، کش و واکنش‌های افراد درون جناح‌ها توجه کرد تا به مفهوم روشنی از آن رسید.

بسیاری از دولتمردان یا سیاستمداران پس از انتخابات به دلیل موضع‌گیری‌های خاص خود به چند دسته مشخص تقسیم می‌شوند که می‌توان به طور خلاصه آنها را به سه گروه واقع‌گرا، آرمان‌گرا،

موج احساسات عامه مردم برخوردار بود و توانست به راحتی از خلاء ایجادشده بین مردم و مسئولان نهایت استفاده را ببرد و دولتی را تشکیل دهد که جای هیچ اصلاح‌طلبی در آن نباشد.

رئیس دولت نهم که با سیاست تهاجمی به ویژه در حوزه سیاست خارجی کار خود را آغاز کرد، در ادامه راه به دلیل اقدامات ساختار شکنانه و تغییرات زیادی که در کابینه به وجود می‌آورد، بسیاری از طرفداران خود را از دست داد به طوری که حتی در اردوگاه اصول‌گرایان بسیاری از چهره‌های شاخص و بانفوذ، مخالف و منتقد عملکرد وی شدند.

افت و خیزهای دولت اول احمدی‌نژاد هم دست کمی از دولت خاتمی نداشت، چرا که در اواخر دولت نهم برخورد احزاب و جریان‌های سیاسی با یکدیگر بر سر نحوه اداره کشور توسط احمدی‌نژاد آنقدر بالا گرفت که اردوگاه اصول‌گرایان دچار انشعاب و شکاف شد.

این شکاف آنقدر عمیق بود که دامنه آن به انتخابات سال ۱۳۸۸ کشیده شد، یعنی جایی که ریشه بسیاری از حوادث بعدی را رقم زد. اصلاح‌طلبان که دیگر تاب تحمل این دولت را نداشتند با آوردن خاتمی و سپس مهندس موسوی به عرصه انتخابات کوشیدند با دوقطبی کردن رقابت‌ها، تنها راهکار موجود برای حل مشکلات کشور را مهندس موسوی معرفی کنند.

از آن طرف اصول‌گرایان نیز که از یکه‌تازی احمدی‌نژاد و اقدامات و تصمیم‌گیری‌های عجولانه‌اش به ستوه آمده بودند، تلاش کردند شخص دیگری غیر از احمدی‌نژاد را به صحنه بیاورند که به دلیل تغییرات رخ داده در عرصه سیاست و نگرانی از موفقیت مهندس موسوی به ناچار و از روی ناراضی‌تی مجبور به انتخاب دوباره رئیس دولت نهم شدند تا اداره دولت به دست اصلاح‌طلبان نیفتد.

و عمل‌گرا تقسیم‌بندی کرد.

کسانی که پس از هر رخدادی واقعیت‌ها را می‌بینند و آن را قبول می‌کنند در زمره گروه اول هستند. «واقع‌گرایان» در عرصه کنونی اگرچه کم نیستند، اما به دلیل حاکم شدن جو افراط در جامعه توانایی زیادی برای به رخ کشیدن پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های رفتاری خود ندارند. افراد این گروه می‌توانند هم اصول‌گرا باشند و هم اصلاح‌طلب، اما بی‌شک در یک خصیصه نقطه اشتراک دارند و آن واقع‌گرایی و قبول واقعیت‌های جامعه است. سید محمد خاتمی، مهندس محمدرضا باهنر، اکبر هاشمی رفسنجانی و علی لاریجانی از چهره‌های شاخص این گروه محسوب می‌شوند.

اما دسته دوم «آرمان‌گرایان» هستند که به دلیل نوع نگاه و بینششان نسبت به سیاست و اقتصاد و جامعه دنبال یک نظام آرمانی یا به عبارتی در پی مدینه فاضله هستند. شاخصه اصلی این گروه اقدامات افراطی و تندروانه است که بیشتر در محور نزدیکان و طرفداران دولت به چشم می‌خورد. بسیاری از اعضای گروه موسوم به «رایحه خوش خدمت»، «جمعیت ایثارگران» و تحول‌خواهان و رهپویان انقلاب اسلامی از زمره این اشخاص هستند که متأسفانه بعضی از آنها همه چیز را یا سفید مطلق و یا سیاه مطلق می‌پندارند.

آخرین دسته «عملگرایان» هستند که در فراسوی رویدادها و رخدادهای سیاسی بدون توجه و تأکید صرف بر کنش‌ها و واکنش‌ها، بیشتر دنبال کار و فعالیت اقتصادی و عمرانی هستند تا از این طریق خود را در معرض انتخاب و قضاوت مردم قرار دهند. محمدباقر قالیباف، محسن رضایی و کرباسچی شهردار اسبق تهران را هم می‌توان در زمره این تقسیم‌بندی لحاظ کرد.

همانگونه که به نظر می‌رسد، انتخابات جنجال‌برانگیز سال ۱۳۸۸ جدا از تلخی‌ها و بحران‌هایی که در سطح کشور به وجود آورد، در واقع موجب تغییر گفتمان و ادبیات سیاسی جامعه نیز شد که مهم‌ترین آن، حاشیه‌نشینی مطلق اصلاح‌طلبان و تقسیم جریان‌های سیاسی به سه گروه واقع‌گرا، آرمان‌گرا و عملگرا است که جناح‌بندی سیاسی کشور پس از انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته دچار تغییرات عمده و اساسی شده است.

رستوران مشعل

آقا جلال یادت نره

همه مسافرین جاده چالوس دعوتند به میزبانی ما و پذیرایی باصفا کنار آب

غذای ویژه و انحصاری: کباب اردبیل، کباب فیله، شیشلیک، بال کباب و...

کیلومتر ۸ جاده چالوس بعد از رستوران میرزایی، رستوران مشعل

تلفن: ۰۹۱۹۴۶۱۸۷۹۳

